

Iedvesmojošs stāsts

Esamība ir *sat*. Zināšanas ir *čit*. Kombinācija *sat* un *čit* sniedz *thrupti* (gandarījumu, kas izriet no objekta baudīšanas). Tādējādi šī Ananda ir katras būtnes daba. Dievišķais caurstrāvo visu iekšienē un ārpusē. Apzināšanās par Dievišķo sniegs svētlaimi. Bet tikai nedaudzi to spēj aptvert.

Reiz kāds cilvēks, nespējot izturēt finansiālās grūtības savā ģimenē, aizgāja no mājām. Vēlāk, nopelnījis nedaudz naudas, viņš devās ceļā, lai atgrieztos mājās. Viņa mazais dēlens, kurš ļoti mīlēja savu tēvu, tik ļoti pārdzīvoja šķiršanos no tēva, ka nomira. Pirms nokļūšanas atpakaļ savā ciematā uznāca pērkona negaiss un cilvēks patvērās iebraucamajā vietā. Kad viņš aizgāja gulēt, redzēja sapni, kurā viņš bija karalis piln un gulēja karaliskajā gultā. Viņš baudīja greznu dzīvi, viņam bija daudz kalpu un seši dēli - prinči. Baudot sapni, viņu pēkšņi pamodināja pērkona skaņas. Viņš pārsteigts brīnījās, kas noticis ar visām skaistajām lietām, ko bija redzējis sapnī. Viņš saprata, ka tas viss bija sapnis, un no sešiem dēliem nebija ne miņas.

Nākamajā rītā viņš sasniedza savas mājas. Ieraugot vīru, sieva izplūda asarās. No vienas puses, viņa bija priecīga par vīra atgriešanos, un, no otras puses, viņu pārņēma skumjas par dēla nāvi. Vīrs jautāja: "Kur ir mūsu dēls?" Viņa atbildēja, ka viņš aizgāja mūžībā, nespējot izturēt šķiršanos no tēva. Vīrs bija satriekts. Viņš nejutās ne skumjš, ne laimīgs. Viņš stāvēja sastindzis kā statuļa. Sieva jautāja: "Kā tas iespējams, ka tu nepārdzīvo dēla zaudējumu, kuru tu tik ļoti mīlēji? Kāds ir iemesls?"

Tad viņš izstāstīja savai sievai par spilgto sapni, ko viņš bija redzējis iepriekšējā naktī, kurā viņa seši dēli - prinči bija izzuduši tiklīdz viņš pamodās. "Vai man ir jābēdējas par to sešu dēlu zaudēšanu vai par šī viena dēla zaudējumu? Kuru dēļ man vajadzētu raudāt? Viņi bija mani bērni sapņu stāvoklī. Šis dēls bija mans bērns nomodā. "Es" apziņa, kas bija abos stāvokļos, ir realitāte. Visas pārējās lietas ir pārejošas un nereālas."

Ja cilvēki šodien vēlas iegūt garīgu svētlaimi, viņiem jāievēro trīs principi: Pirmkārt, viņiem jāzina tas, kas ir jāzina. Otrkārt, viņiem ir jāatsakās no tā, no kā jāatsakās. Treškārt, viņiem jāsasniedz mērķis, kas jāsasniedz. Ievērojot šos trīs, var sasniegt svētlaimi.

Tulkots no telugu Dievišķās runas audio, 1996. gada 4. septembrī
<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/krishna-s-life-and-message>

Pašizziņas jautājumi

Mūsu patiesā būtība ir svētlaieme

Kas ir tas, kas jazīna? Kas ir šī pasaule? Cik ilgi es dzīvošu? Mēs redzam, kā daudzi aiziet. Nepārtraukti kāds ierodas šajā pasaulē un kāds no tās aiziet. Kad tiks saprasts fiziskās pasaules īslaicīgais raksturs, tiks sasniegta svētlaieme.

Tālāk, kas ir tas, no kā jums jāatsakās? Maldīgi, kuru dēļ, tas kas ir nereāls tiek uzskatīts par reālu un tas, kas ir reāls, uzskatīts par nereālu. Cilvēki uzskata, ka viņi ir maijas varā un ka viņi ir nolēmti ciešanām. Ciešanām nav roku, lai jūs turētu. Jūs esat tie, kuri apskauj ciešanas. Tas ir saistīts ar jūsu nezināšanu. Kad jūs abrivosieties no šīs nezināšanas, jūs piedzīvosiet svētlaimi.

Kāds ir mērķis, kas jums jāsasniedz? Jums jāatgriežas pie avota, no kura jūs esat nācis. Jūs esat nācis no Atmas un jums ir jāatgriežas pie Atmas. To Upanišādas cenšas pateikt, *Asathoma sadgamaja* ("Ved mani no nereālā uz reālo"). Kur ir patiesība, nepatiesība pastāv kā tās ēna...

Dzimšana un nāve ir nejauša tikai vienīgi ķermenim. Jūsu Būtībai nav nedz dzimšanas, nedz nāves. Mirst tas, kas piedzimis (ķermenis). Nāve attiecas uz ķermeni, nevis uz Atmu. Atma ir mūžīga. Tā ir patiesība. Jums ir jāiegūst šī apziņa, lai izjustu paliekošu svētlaimi. Lai piedzīvotu pastāvīgu svētlaimi, ir jāattīsta stingra ticība Dievam.

Satja Sai runā Vol29/ Ch.40: 1996. gada 4. septembris

<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/krishna-s-life-and-message>

Viss radās no Patiesības-Zināšanu-Svētlaimes okeāna (*Satchidananda*). Kad jūs sapratīsiet šo patiesību, no jūsu prāta dzelmēm izplūds svētlaimes avots (*Manas Sarovar*). Svētlaieme (*ananda*) rodas, kad patiesība (*sath*) un zināšanas (*čit*) saplūst kopā. *Sathnozīmē* patiesību, *čit* nozīmē zināšanas. Apvienojoties, tās dod svētlaimes pieredzi. ... Svētlaieme ir jūsu īstā forma.

Satja Sai runā Vol29/ Ch.80: 1996. gada 1. augusts

<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/bliss-your-real-form>

Svētlaieme ir apslēpta ikvienā, bet cilvēks neapzinās šo patiesību. Ir jāpieliek visas pūles, lai izpaustos iedzimtā svētlaieme. Kāda ir šīs svētlaimes daba? *Nitjanandama*, *Parama Sukhadam*, *Kevalam Jnanamurtim*, *Dwandwateetam* (Dievs ir mūžīgās svētlaimes iemiesojums, Viņš ir absolūta gudrība, viņpus dualitātes). Tas sniedz pāri dualitātei. Kamēr cilvēks ir iegremdējies dualitātē, viņš nevar piedzīvot svētlaimi.

Satja Sai runā Vol.38/ Ch.15: 2005. gada 14. janvāris

<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/your-true-nature-bliss-realise-it>

Tiekšanās pēc svētlaimes ir labākais mūsu svētās dabas apliecinājums. Cilvēks ir svētlaieme; viņš meklē svētlaimi; svētlaieme viņam ir svētība. Tā kā Dievs ir svētlaieme, laime ir vienotībā ar Dievu. Nekas cits nevar dāvēt tādu prieku, kuru neietekmē tas, kas notiek vai nenotiek.

Satja Sai runā Vol.15/ Ch.59: 1982. gada 25. decembris

<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/everyone-son-god>

Ziniet to un esiet vienmēr laimīgi

Esiet vienmēr priecīgi un jautri, jo jūsu iedzimtā daba ir svētlaipe. Jums nav jādodas meklēt laimi. Laime rodas no *Atmas* (Sevis). Kad vien to vēlaties, jūs to saņemat. Laime ir vienotība ar Dievu. Tāpēc vienmēr atrodiēties Dieva sabiedrībā. Kad jūs esat Dieva klātbūtnē, laime jums sekos kā vergs.

Satja Sai runā, 36. sēj/ Ch.1: 2003. gada 1. janvāris

<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/strive-unity-purity-and-divinity>

Kad cilvēks pastāvīgi atcerēsies, ka ir Sat-Āit-Anandas *iemiesoju*ms (Esība, Apziņa un Absolūta Svētlaipe), ar laiku viņš piedzīvos šo svētlaimi (*ananda*).

Satja Sai runā Vol.31/ Ch.5: 1998. gada 25. februāris

<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/power-lord-s-name-0>

Attīstot savu mīlošo būtību, ikvienam ir jācenšas izpaust svētlaimi, kas katram ir dabiska. Miers slēpjas šajā svētlaimē.

Satja Sai runā Vol.31/ Ch.5: 1998. gada 25. februāris

<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/power-lord-s-name-0>

Svētlaipe, kurā iegremdējas noturīgas gudrības cilvēks, neizriet no ārējiem objektiem; šim cilvēkam tie arī nav vajadzīgi. Svētlaipe ir ikvienā kā daļa no viņu būtības. Tie, kuriem ir tīra apziņa, tie atrod visaugstāko svētlaimi savas realitātes apzināšanā *Atma* (Pats).

Gita Vahini, Ch.5

<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/chapter-5>

Neko nevar iegūt, izņemot izpratni par to, kas jau IR. Vienkārši BŪT; tas ir svētlaipe, miera, patiesības un mīlestības stāvoklis.

Satja Sai runā Vol.11/ Ch.22: 1971. gada 11. maijs

<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/be-and-be-blessed>

Vienmēr savas domas turiet stingri pie dievišķā spēka, kas piepilda jūsu sirdi ar svētlaimi. Dievišķais spēks ir bezgalīgs. Jo vairāk jūs domājat par dievišķo, jo vairāk un vairāk svētlaipe palielinās.

Satja Sai runā, 36. sēj/ Ch.1: 2003. gada 1. janvāris

<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/strive-unity-purity-and-divinity>

Jautājumi

- Kas ir tas, kas jāzina?
- Kas ir tas, no kā jums jāatsakās?
- Kāds ir mērķis, kas jums jāsasniedz?
- Kāpēc prieks vai laime ir pirmā garīguma pazīme?
- Kā mēs varam pastāvīgi atcerēties, ka mūsu patiesā būtība ir svētlaime?

Satja Sai runā Vol.30 / Ch.16: 1997. gada 18. jūlijs
<https://saispeaks.sathyasai.org/discourse/adhere-truth-realise-divinity-within>